

[J. S. Foget.]

delse af sund Fornuft, vil have let ved at gennemskue den Film, som Udvalgets Redegørelse er, og derfor fortsætter vi vort Arbejde i Tro og Tillid til, at Sandheden sejrer til sidst.

Dette Forholds Rigtighed har jeg allerede haft Lejlighed til at konstatere; det blev fastslaaet ved Dommen over „Social-Demokraten“ af 26. Marts 1935, som jeg har citeret i mit sidste Indlæg; det staar Sp. 3645. I øvrigt er der ikke Grund til at komme nærmere ind paa alle de Bortforklaringer, som jeg omtalte i mit sidste Indlæg, og som er gentaget baade i den ene og den anden Skrivelse, der foreligger fra Høgsbro Holms Haand vedrørende dette Spørgsmaal.

Endelig kommer vi til følgende: „Jeg maa paa det skarpeste paatale, at Eksportudvalget i en Skrivelse, underskrevet af Udvalgets Formand og Sekretær, fortier den efter min Mening afgørende Tilføjelse „William Hansen“ til Firma Nr. 2. Imidlertid dokumenterer denne „Regeringsanerkendelse“ af disse Firmaer i tilstrækkelig Grad, at man fra de i Eksportudvalget siddende og repræsenterede Firmaer har søgt at tilægge sig vidtstrakte personlige Fordele.“ Dette er i meget nær Samklang med de to foranførte Punkter, men jeg vil dog alligevel nævne, at det drejer sig om det ejendommelige Forhold, at da Statshandelen igen begyndte, var det netop de tre Firmaer og kun de tre Firmaer, der fra først af blev udpeget som Importører af dansk Kvæg i Belgien, der samtidig havde nøje Tilknytning til de danske Firmaer Lundgaard og Brødrene Hansen. Jeg har omtalt Forbindelsen mellem Lundgaard og Poels, og at Firmaet Brødrene Hansen og Firmaet William Hansen i Belgien faktisk er det samme.

Jeg skal endelig meddele, at der ogsaa var nævnt et Firma, der hed S. G. de Wijze, som i denne Statshandel kun bestod et Par Uger. Det var et Firma, som var oprettet et Par Maaneder forud, men som sammen med de øvrige i Eksportudvalgets Pjece betegnes som: „Firmaer, der gennem en længere Aarrække paa en udmærket Maade har varetaget de danske Interesser ved Eksporten af levende Kvæg“. Dette Firmas Indehaver er øjensynlig end ikke myndig, idet han i alle Tilfælde paa Kontrakten ikke har kunnet underskrive paa egne Vegne.

Det er et højest ejendommeligt Forhold, at man her har kunnet benytte den Indsigt og den Magt, som de paagældende Firmaer har, til i en Statshandel, en Aftale mellem

to Stater, at indflette det som en Betingelse, at netop disse Firmaers Forbindelser i Udlandet skulde være de eneste autoriserede til at modtage de danske Kreaturer eller, om denne Betingelse ikke er direkte udspecificeret, saa dog, at der kun maatte være udpeget 2—3 Firmaer, som saa bagefter viser sig at være de Firmaer, de danske Firmaer ønsker.

Hvorledes denne saakaldte Udpegning er foregaaet, er stadig uoplyst. Et Vidne, dansk Embedsmand, har i Retten oplyst, at han i det belgiske Udenrigsministerium har faaet en Seddel udleveret med disse tre Firmanavne, da han anmodede om at faa at vide, hvem man fra belgisk Side ønskede at udpege som Modtager. Vi har imidlertid faaet en anden Forklaring paa dette Spørgsmaal, der ikke afkræfter den danske Embedsmands Forklaring, men gaar ud paa, at disse tre Navne fra dansk Side i Forvejen var overgivet det belgiske Landbrugsministerium.

Vi kommer til næste Punkt: „William Hansen, der sidder i Eksportudvalget, er Ejer af det Firma, jeg her har nævnt, og han kan altsaa i Ro og Mag slaa en Handel af med sig selv og i Ro og Mag maaske drikke Lidkøb med Generalsekretæren“; og „William Hansen har aabenbart afsluttet Handel med sig selv, og Lidkøb er sandsynligvis drukket.“ — Det skulde synes indlysende, at naar Brødrene Hansens Firma baade foretager Opkøb her i Landet og modtager Kreaturer i Belgien, er denne „Handel“ mellem disse Firmaer kun pro forma, og saa er ovenstaaende Udtalelse fuldt berettiget. Vedrørende Lidkøbet kunde vi ogsaa nok skaffe visse Oplysninger, men vi har ikke ment det nødvendigt at grave i disse Forhold.

Vi kommer til næste Udtalelse: „Hr. Høgsbro Holm er efter min Mening ikke værdig til at indtage en saa betroet Plads.“ Der er ikke saa ganske faa Ting, der begrunder en saadan Udtalelse. Jeg kan nævne enkelte Eksempler. For det første: Generalsekretæren som ansvarlig og fungerende Formand for Eksportudvalget i den Tid, da de mægtige Fortjenester indgik til de private Eksportører, uden at det samtidig medførte nogen Prisstigning for Producenterne. I denne Periode har bl. a. Eksportør Chr. Hansen, Odense, tilbudt at betale, som jeg før omtalte, en Mindstepris eller at nøjes med 15 Kr. i Fortjeneste i Kommission, men dette blev ikke modtaget. Generalsekretæren erklærer selv ifølge Eksportudvalgets Referat paa et Møde, at der, efter at Belgien har gjort Indførselen